

292/2019

Dohoda

o usporiadaní vzájomných práv a povinností

uzatvorená v zmysle ustanovenia § 269 ods. 2 zákona č. 531/1991 Zb. obchodný zákonník
v znení neskorších predpisov

STRANY DOHODY:

Fakultná nemocnica s poliklinikou J.A. Reimana Prešov

sídlo: Hollého 14, 081 81 Prešov

IČO: 00 610 577

DIČ: 202 128 1559

IČ DPH: SK 202 128 1559

Štátna príspevková organizácia zriadená zriaďovacou listinou MZ SR, zo dňa 14.06.1991,
pod č. 1970/1991 – A/XI – 1

IBAN:

Zastúpená: MUDr. Radoslav Čuha, MBA, MPH – generálny riaditeľ
Ing. Mária Miščiková, MBA – ekonomický riaditeľ

(ďalej len „**FNsP Prešov**“)

a

ZDRAVSERVIS, spol. s r.o.

sídlo: Mlynské Nivy 54, 821 05 Bratislava – mestská časť Ružinov

IČO: 36 588 148

DIČ: 202 192 7743

IČ DPH: SK 202 192 7743

obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel:
Sro, vložka č. 113750/B

IBAN:

Zastúpená: MUDr. Daniel Hornáček, CSc., konateľ

(ďalej len „**ZDRAVSERVIS**“)

(ďalej FNsP Prešov a ZDRAVSERVIS aj ako „**Strany Dohody**“)

sa nižšie uvedeného dňa dohodli, že uzatvárajú túto Dohodu o usporiadaní vzájomných práv
a povinností (ďalej len „**Dohoda**“) za nasledovných podmienok:

Článok 1

Predmet Dohody

1.1 Predmetom tejto Dohody je usporiadanie vzájomných práv a povinností FNsP Prešov
a ZDRAVSERVIS, ktoré spočíva v tom, že po splnení podmienok tejto Dohody a na jej
základe dôjde k zániku vzájomných pohľadávok FNsP Prešov a ZDRAVSERVIS
špecifikovaných v tejto Dohode.

1.2 FNsP Prešov má voči ZDRAVSERVIS judikovanú pohľadávku na základe platobného rozkazu Okresného súdu Prešov, č.k. 38Cb/232/2015-28 zo dňa 03.12.2015, právoplatný a vykonateľný dňa 06.01.2016, v zmysle ktorého je ZDRAVSERVIS povinný zaplatiť FNsP Prešov sumu 5.888,04 eur („ďalej ako „istina“), úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 262,14 eur od 01.11.2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 625,10 eur od 01.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 625,10 eur od 01.01.2014 do zaplataenia, zo sumy 625,10 eur od 01.02.2014 do zaplataenia, zo sumy 625,10 eur od 01.03.2014 do zaplataenia, zo sumy 625,10 eur od 01.04.2014 do zaplataenia, zo sumy 625,10 eur od 01.05.2014 do zaplataenia, zo sumy 625,10 eur od 01.06.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 625,10 eur od 01.07.2014 do zaplataenia, zo sumy 625,10 eur od 01.08.2014 do zaplataenia (ďalej ako „úroky z omeškania“ a nahradiť FNsP Prešov trovy konania v celkovej výške 885,18 eur pozostávajúce zo zaplataeného súdneho poplatku v sume 353,00 eur (ďalej ako „súdny poplatok“ z trov právneho zastúpenia v sume 502,18 eur, ktoré je ZDRAVSERVIS povinný zaplatiť v prospech právneho zástupcu FNsP Prešov.

1.3 Výška istiny spolu s úrokmi z omeškania ku dňu 30.06.2019 a súdnym poplatkom FNsP Prešov voči ZDRAVSERVIS je spolu vo výške 7.860,86 eur. Obe Strany Dohody podpisom tejto Dohody potvrdzujú správnosť výpočtu v zmysle bodu 1.2 v spojení s bodom 1.3 tohto Článku.

1.4 ZDRAVSERVIS má voči FNsP Prešov judikovanú pohľadávku na základe rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 22Cb/47/2015-251 zo dňa 13.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Cob/30/2018-289 zo dňa 19.03.2019, právoplatné dňa 24.05.2019 a vykonateľné dňa 11.06.2019, v zmysle ktorých je FNsP Prešov povinná zaplatiť ZDRAVSERVIS sumu 22.531,69 eur (ďalej ako „istina“), ako aj paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur (ďalej ako „paušálna náhrada“), t.j. spolu sumu vo výške 22.571,69 eur.

1.5 Strany tejto Dohody sa dohodli, že ich vzájomné pohľadávky, t.j. časť pohľadávky FNsP Prešov voči ZDRAVSERVIS istina spolu s úrokmi z omeškania ku dňu 30.06.2019 a súdnym poplatkom v celkovej výške 7.860,86 eur a časť pohľadávky ZDRAVSERVIS voči FNsP Prešov vo výške 7.860,86 eur sa touto Dohodou započítavajú a v rozsahu započítania okamihom započítania zanikajú.

1.6 Strany Dohody sa dohodli, že zostávajúcu časť pohľadávky FNsP Prešov voči ZDRAVSERVIS, t.j. trovy právneho zastúpenia vo výške 502,18 eur uhradí ZDRAVSERVIS na účet právneho zástupcu FNsP Prešov, IBAN: _____, a to najneskôr v lehote do 31.07.2019.

1.7 Zároveň sa Strany Dohody dohodli, že zostávajúcu časť pohľadávky ZDRAVSERVIS voči FNsP Prešov, t.j. istinu vo výške 14.670,83 eur a paušálnu náhradu vo výške 40,00 eur, t.j. spolu 14.710,83 eur uhradí FNsP Prešov bezhotovostným prevodom na účet ZDRAVSERVIS uvedený v záhlaví tejto Dohody, a to najneskôr v lehote do 31.07.2019

1.8 Obe Strany Dohody sa podpisom tejto Dohody zaväzujú zdržať sa podania návrhu na vykonanie exekúcie z titulov špecifikovaných v bode 1.2 a 1.4 tejto Dohody v lehote do 31.07.2019.

1.9 Na základe tejto Dohody a po splnení všetkých podmienok tejto Dohody dochádza k zániku pohľadávok FNsP Prešov voči ZDRAVSERVIS a naopak, t.j. pohľadávok ZDRAVSERVIS voči FNsP Prešov, tak ako sú špecifikované v tejto Dohode a zároveň k usporiadaniu všetkých vzájomných práv a povinností medzi Stranami Dohody, čo obe Strany Dohody podpisom tejto Dohody potvrdzujú.

Článok 2 **Záverečné ustanovenia**

2.1 Táto Dohoda je v zmysle ustanovenia § 5a zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám v znení neskorších predpisov je povinne zverejňovaným.

2.2 Dohoda nadobúda platnosť dňom podpisu Stranami Dohody a účinnosť v zmysle ustanovenia § 47a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov dňom nasledujúcim po dni zverejnenia.

2.3 Túto Dohodu je možné meniť len písomným dodatkom odsúhlaseným oboma Stranami Dohody.

2.4 Nedeliteľnou prílohou tejto Dohodu tvorí:

Príloha č. 1 – ftk. platobného rozkazu Okresného súdu Prešov, č.k. 38Cb/232/2015-28 zo dňa 03.12.2015

Príloha č. 2 – ftk. rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 22Cb/47/2015-251 zo dňa 13.12.2017

Príloha č. 3 – ftk. rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Cob/30/2018-239 zo dňa 19.03.2019

2.5 Táto Dohoda je vyhotovená v 2 vyhotoveniach, z ktorých každá má hodnotu originálu. Po podpísaní tejto Dohody obdrží každá Strana Dohody po jednom vyhotovení.

2.6 Strany Dohody vyhlasujú, že na právne úkony sú plne právne spôsobilé a že obsah Dohody sa zhoduje so súhlasnými, slobodnými a vážnymi prejavmi ich skutočnej vôle, že Dohodu neuzavreli v tiesni alebo za nápadne nevýhodných podmienok.

V Prešove dňa

V Bratislave dňa

FNsP J. A. Reimana Prešov
MUDr. Radoslav Čuha, MBA, MPH
generálny riaditeľ

ZDRAVSERVIS
MUDr. Daniel Hornáček, CSc.
konateľ

FNsP J. A. Reimana Prešov
Ing. Mária Miščiková, MBA
ekonomický riaditeľ

IČS: 7215231071

ADVOKÁT: CANCELÁRIA
Žriedlova 3 040 01 Košice
Dátum dňa:

10-12-2015

PLATOBNÝ ROZKAZ

Okresný súd Košice II v právnej veci

navrhovateľa: Fakultná nemocnica s poliklinikou J.A. Reimana, IČO: 00610577
Hollého 14
081 81 Prešovzast.: GOGA a spol. Advokátska kancelária
Žriedlova č.3
040 01 Košiceproti odporcovi: ZDRAVSERVIS, spol. s r.o., IČO: 36588148
Michalovská 2
040 11 Košice

o zaplatenie 5 888,04 € s prisl. takto

r o z h o d o l :

Ukladá odporcovi, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 5 888,04 € , úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 262,14 € od 1.11.2013 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 625,10 € od 1.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 625,10 € od 1.1.2014 do zaplatenia, zo sumy 625,10 € od 12.2014 do zaplatenia, zo sumy 625,10 € od 1.3.2014 do zaplatenia, zo sumy 625,10 € od 1.4.2014 do zaplatenia, zo sumy 625,10 € od 1.5.2014 do zaplatenia, zo sumy 625,10 € od 1.6.2014 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 625,10 € OD 1.7.2014 do zaplatenia, zo sumy 625,10 € od 1.8.2014 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania v celkovej výške 855,18 € pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 353,00 € a z trov právneho zastúpenia v sume 502,18 €, ktoré je odporca povinný zaplatiť v prospech právneho zástupcu navrhovateľa, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde.

Poučenie: Súd týmto platobným rozkazom rozhodol iba na základe skutočností tvrdených a preukázaných navrhovateľom. Ak nesúhlasíte s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy uloženej Vám týmto platobným rozkazom, máte možnosť v lehote 15 dní podať na súde, ktorý platobný rozkaz vydal, opravný prostriedok, ktorý označíte ako odpor proti platobnému rozkazu. Odpor je potrebné odôvodniť takými skutočnosťami, ktoré obstoja proti žalobcovým tvrdeniam a predloženým dôkazom. V podanom odpore sa vyjadrite, či uznávate aspoň časť voči Vám uplatnenému nároku alebo ho považujete za neopodstatnený v celom rozsahu. Súd odmietne odpor, ktorý bude podaný oneskorene, bez odôvodnenia alebo neoprávnenou osobou.

Ak nepodáte včas odpor s odôvodnením, nadobudne tento platobný rozkaz účinky právoplatného rozsudku a na jeho základe bude môcť navrhovateľ ako oprávnený viesť exekúciu na Váš majetok.

Ak podáte odpor s odôvodnením vo veci samej, zo zákona dôjde k zrušeniu tohto platobného rozkazu a súd nariadi pojednávanie. Ak je viacej žalovaných, podaním odporu aj len jedným zo žalovaných sa zruší celý platobný rozkaz.

Ak v tomto platobnom rozkaze nesúhlasíte len s výrokom o náhrade trov konania, je možné v lehote 15 dní podať opravný prostriedok, ktorý označíte ako odvolanie proti výroku o náhrade trov konania.

Každé podanie, ktoré budete adresovať v priebehu konania súdu, adresujte v takom počte rovnopisov, aby jeden rovnopis zostal na súde a každý z ostatných účastníkov konania mohol dostať ďalší rovnopis.

S podaním odporu Vám môžu vzniknúť ďalšie výdavky (napr. súdny poplatok za odpor, či povinnosť nahradiť trovy za ďalšie právne služby), preto je jeho podanie potrebné starostlivo zvážiť. Súd odmietne odpor, ktorý bude podaný oneskorene, bez odôvodnenia alebo neoprávnenou osobou.

V Košiciach, dňa 3.12.2015

Za správnosť vyhotovenia: Viera Richtáriková

JUDr. Vladimír Dudík

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom **JUDr. Štefanom Tomašovským** v právnej veci **žalobcu: ZDRAVSERVIS, spol. s r.o.**, IČO: 36 588 148, so sídlom Mlynské Nivy 54, 821 05 Bratislava - Ružinov, právne zastúpený: JUDr. Zuzana Majcherová, advokátka, IČO: 42 133 190, so sídlom Mlynské Nivy 54, 821 05 Bratislava - Ružinov, proti **žalovanému: Fakultná nemocnica s poliklinikou J. A. Reimana Prešov**, IČO: 00 610 577, so sídlom Hollého 14, 081 81 Prešov, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOGA a spol., s.r.o., IČO: 36 863 947, so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice, o **zaplatenie 29 856,92 Eur s prisl.**, takto

r o z h o d o l :

- I. Žalovaný *je povinný* zaplatiť žalobcovi sumu 22.531,69 eura, ako aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Konanie v časti o zaplatenie sumy 7.325,28 eura *zastavuje*.
- III. Žalobcovi súd *priznáva* nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom povinnosť zaplatiť tieto trovy ukladá žalovanému s tým, že o tejto výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

O d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobca sa žalobným návrhom súdu doručeným dňa 11.12.2014 domáhal toho, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 29 856,92 Eur, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok vo výške 640 Eur a aby súd zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy s konaním mu vzniknuté. V odôvodnení žalobného návrhu žalobca uviedol, že žalobca na základe objednávok žalovaného na vypranie alebo opravu bielizne poskytol žalovanému služby prania bielizne, na základe čoho žalobca vystavil žalovanému faktúry, ktoré sú prílohou žalobného návrhu. Žalovaný vystavené faktúry uhradil

žalobcovi v omeškaní, z toho dôvodu podľa názoru žalobcu má žalobca nárok na úroky z omeškania vo výške 29 856,92 Eur, ktorá je predmetom tohto konania.

2/ Elektronickým podaním súdu doručeným 25.1.2015 žalobca vzal žalobný návrh späť, a to v sume prevyšujúcej 22 531,69 Eur z dôvodu, že v pôvodnom podanom návrhu zo dňa 11.12.2014 nezohľadnil dohodu o výške úrokov z omeškania, ktorá je súčasťou rámcovej dohody o praní bielizne a súvisiacich službách zo dňa 30.10.2009 účinnej od 30.10.2009 do 30.11.2009.

3/ Platobným rozkazom sp. zn. 8Rob/859/2014-116 zo dňa 21.7.2015 súd žalobnému návrhu žalobcu vyhovel a žalovanému uložil platobnú povinnosť v zmysle upraveného petitu žalobného návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalovaný si platobný rozkaz prevzal dňa 3.8.2015. Žalovaný súdu podaním doručeným dňa 17.8.2015 doručil prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor voči platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že žalobcom uplatňovaná výška úrokov z omeškania počas platnosti zmluvy nie je vypočítaná v súlade s dohodou účastníkov o výške úrokov z omeškania. Doplnením podaním taktiež označeným ako „Odpor odporcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 21.7.2015, č. k. 8Rob/859/2014-109, súdu doručeným 18.8.2015 žiadal žalovaný konajúci súd, aby platobný rozkaz zrušil.

4/ Okresný súd Prešov uznesením pod sp. zn. 22Cb/47/2015-128 zo dňa 16.10.2015 okrem iného vyzval účastníkov konania k tomu, aby sa k predmetnému návrhu na vydanie platobného rozkazu vyjadrili a zároveň ich poučil o ich procesných právach a povinnostiach. Žalobca sa vo svojom vyjadrení, ktoré súdu elektronicky doručil dňa 11.11.2015 naďalej pridržiaval svojich doterajších písomných stanovísk a žiadal konajúci súd, aby žalobnému návrhu vyhovel.

5/ Súd vykonal dokazovanie všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré boli súdu doručené: oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré pripojil žalobca k žalobe, výpočtom úrokom z omeškania, jednotlivými fotokópiami faktúr, výpisom z účtu žalobcu, fotokópiou Rámcovej zmluvy o praní bielizne a súvisiacich službách uzavretej medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 30.10.2009, hormonogramom zvozu špinavej bielizne, hormonogramom zvozu expedície čistej bielizne, fotokópiami objednávok č. 23004/2011, 23014/2011, 154/2013, 163/2013, 64/ETN/2013 a 103/ETN/2014 a zistil skutočný stav vecí:

6/ Žalovaný si na základe objednávok u žalobcu objednal vypranie a opravu bielizne. Žalobca poskytol žalovanému služby prania bielizne na základe čoho žalobca vystavil žalovanému faktúry, ktoré žalovaný uhradil v omeškaní, na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške podľa Obchodného zákonníka. Celkovo tak vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške 29 856,92 Eur.

7/ Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca v podanej žalobe nezohľadnil dohodu o výške úrokov z omeškania, ktorá je súčasťou Rámcovej dohody o praní bielizne a súvisiacich službách zo dňa 30.9.2009, účinnej od 30.10.2009 do 30.11.2009, žalobca upravil žalobu a podľa dojednaní zmluvných strán v zmluve v prípade omeškania odporcu ako objednávateľa služieb so zaplatením ceny je žalobca ako poskytovateľ služieb oprávnený uplatniť voči žalovanému úroky z omeškania v dohodnutej výške 0,01 % denne. Vzhľadom na túto skutočnosť vznikol žalobcovi voči žalovanému nárok na úroky z omeškania v sadzbe 0,01 % denne v období od 30.10.2009 do 30.10.2011 a nie v sadzbe zákonnej, ako si žalobca uplatnil voči žalovanému v podanej žalobe. Žalobca preto zbral žalobu v časti o zaplatenie 7.325,23 Eur späť a žiadal, aby súd v tejto časti

konanie zastavil. V zostávajúcej časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 22.531,69 Eur žiadal vydať platobný rozkaz.

8/ Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu pred súdom dňa 19.4.2017 namietal absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorá mala byť uzatvorená medzi stranami v konaní, a to s poukazom na ust. § 272 zákona č. 513/1991 Zb. – Obchodný zákonník. V zmysle tohto ustanovenia mala mať kúpna zmluva písomnú formu, táto však uzatvorená medzi stranami v konaní nikdy nebola, existovala len rámcová kúpna zmluva a keď jej platnosť v r. 2011 skončila, žalovaný si u žalobcu objednával služby len formou písomných objednávok. Z uvedeného dôvodu navrhol žalovaný žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný.

9/ Právny zástupca žalobcu na stanovisko žalovanej strany reagoval písomne, a to listom zo dňa 15.5.2017, ktorý označil ako Stanovisko žalobcu k námietkam žalovaného a k veci uviedol, že si v konaní uplatňuje úroky z omeškania za oneskorenú úhradu ceny za služby prania bielizne dodané žalovanému v žalovanom namietanom období od 1.11.2011 do 31.7.2014 z právnych úkonov -jednotlivých zmlúv na poskytnutie služieb prania bielizne, ktoré boli medzi žalobcom a žalovaným uzavreté v dôsledku osobitného postupu vyhláseného žalovaným, a to postupu mimo zákona o verejnom obstarávaní v záujme zabezpečenia prevádzky zdravotníckeho zariadenia tak, aby nedošlo k ohrozeniu zdravia a života pacientov. Z dôvodu neukončeného verejného obstarávania podľa zákona o verejnom obstarávaní a neexistencie platnej a účinnej zmluvy uzavretej v dôsledku verejného obstarávania vyhláseného podľa vtedy platného a účinného zákona o verejnom obstarávaní, žalovaný v tomto období písomne oslovoval potencionálnych dodávateľov so žiadosťou o predloženie ponúk na poskytnutie služieb prania bielizne pre žalovaného. Až na základe vyhodnotenia písomne predložených ponúk oslovenými dodávateľmi (vrátane ponúk žalobcu) žalovaný vyhodnotil ponuky žalobcu ako ekonomicky najvýhodnejšie a následne si žalovaný objednal u žalobcu služby prania bielizne, a to objednávkami č. 23004/2011 od 1.11.2011 do 30.11.2011, č. 23014/2011 od 1.12.2011 do 28.2.2013, č. 154/2013 od 1.3.2013 do 31.3.2013, č. 163/2013 od 1.4.2013 do 30.4.2013, č. 64/ETN/2013 od 1.5.2013 do 31.5.2013 a č. 103/ETN/2014 od 1.6.2013 do 31.7.2014. Žalobca poskytol žalovanému služby prania bielizne na základe riadneho písomného prieskumu najvýhodnejšej cenovej ponuky, ktorý inicioval žalovaný a do ktorého sa zapojil žalobca. Na základe výsledku prieskumu najvýhodnejšej cenovej ponuky si žalovaný objednal u žalobcu služby prania bielizne. Keďže žalovaný si u žalobcu objednal služby prania v čase keď nebolo žalovaným ukončené verejné obstarávanie na služby prania bielizne, a teda mimo procesu verejného obstarávania za účelom riadneho zabezpečenia zdravotnej starostlivosti, nebolo nutné dodržať písomnú formu tohto právneho úkonu podľa zákona o verejnom obstarávaní tak, ako tvrdí žalovaný. Napriek tomu, že písomná forma právneho úkonu v prípadoch, keď sa nepostupuje podľa zákona o verejnom obstarávaní nemusí byť zachovaná, bola táto pri postupe objednávaní služieb prania bielizne dodržaná nakoľko žalobca (ako potencionálny dodávateľ služieb prania bielizne) reagoval na výzvu žalovaného na predloženie cenovej ponuky písomne a žalovaný po vyhodnotení týchto cenových ponúk si u žalobcu služby prania bielizne písomne objednal. Navyše aj objednávka č. 64/ETN/2013, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému služby prania bielizne v období od 1.5.2013 do 31.5.2013 a objednávka č. 103/ETN/2014, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému služby prania bielizne v období od 1.6.2013 do 31.7.2014 bola riadne podpísaná a žalobcom písomne akceptovaná, t.j. v tomto prípade je aj z týchto objednávok nepochybné dodržanie písomnej formy právneho úkonu. Za riadne poskytnuté služby prania bielizne vystavil žalobca žalovanému faktúry, ktoré žalovanému bezodkladne po ich vystavení doručil a ktoré žalovaný (aj keď v omeškani) žalobcovi uhradil. V prípade, ak by

právny úkon, z ktorého požaduje žalobca od žalovaného úroky z omeškania bol neplatný tak ako tvrdí žalovaný, žalobca má nárok na zákonné úroky z omeškania za obdobie od kedy žalovaného vyzval na plnenie do zaplatenia, a to z titulu bezdôvodného obohatenia. Žalobca žalovaného riadne vyzval na zaplatenie ceny za dodané služby faktúrami za poskytnuté služby doručenými žalovanému (a následne viacerými upomienkami). Žalobcom vystavené faktúry za dodané služby sú žalovaným zverejnené aj na webovej stránke žalovaného. Navyše žalovaný cenu za poskytnuté služby uhradil v dohodnutej výške, avšak v omeškaní, čím uznal tento svoj záväzok aj s príslušenstvom. Podľa § 407 odsek 3 Obchodného zákonníka ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Zo správania žalovaného - uhradenie ceny za služby (istiny) a zverejnenie objednávok ako aj faktúr na svojom webovom sídle nie je možné usudzovať iné ako uznanie dodania služieb žalobcom, výšky odplaty za dodané služby, splatnosti (splatnosť je uvedená na objednávkach aj jednotlivých faktúrach v súlade s objednávkami) a tým aj úrokov z omeškania za oneskorenú úhradu ceny za dodané služby.

10/ Pokiaľ ide o námietku premlčania zo strany žalovaného, súd sa v celom rozsahu stotožňuje a osvojil si názor žalobcu v tom, že uhradením istiny v omeškaní uznal žalovaný aj nárok žalobcu na zákonné úroky z omeškania (ak nepreukáže inú dohodu o výške úrokov z omeškania). Z ustálenej súdnej praxe (vrátane rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR) vyplýva jednoznačne ustálený právny názor, že právo na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej obchodnej zmluvy sa premlčuje v štvorročnej premlčacej dobe podľa § 397 Obchodného zákonníka, ktorá začína plynúť odo dňa, keď k plneniu došlo. V prípade uznania záväzku dlžníka, plynú od uznania nová premlčacia lehota teda nárok žalobcu nemôže byť premlčaný.

11/ Na pojednávaní dňa 6.11.2017 tak žalobca, ako aj žalovaný zotrvali na svojich prednesoch, ako aj na svojich písomných stanoviskách v celom rozsahu.

12/ Súd právne uzatvára:

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka s účinnosťou od 31.1.2013:

„Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.“

Podľa § 3 odsek 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného do 31.1.2013: „Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

Podľa § 369 Obchodného zákonníka s účinnosťou od 1.2.2013:

„(1) Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

(2) Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.“

Podľa § 1 odsek 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. s účinnosťou od 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka: „Sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania

s plnením peňažného záväzku zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania s plnením peňažného záväzku.“

Podľa § 369c odsek 1 Obchodného zákonníka: „Omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.“

Podľa § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka: „Výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.“

13/ Vykonaným dokazovaním súd mal za preukázané, že žalovaný nepoprel skutočnosť, že by mu neboli služby prania bielizne dodané, nepoprel hodnotu dodaných služieb, ani splatnosť ceny za dodané služby, na ktorých sa zúčastnené strany dohodli. V tomto prípade je sporná výška úrokov z omeškania tak, ako si ju uplatnil žalobca, čo žalovaný neakceptoval. Žalovaný sa odvoláva na uzavretú Rámcovú dohodu zo dňa 30.10.2009 o praní bielizne a súvisiacich službách, ktorá bola uzatvorená na dobu 24 mesiacov do 30.10.2011. Na základe objednávok žalovaný objednával od žalobcu služby prania, opráv bielizne na svojich pracoviskách do 31.7.2014, kedy bola spolupráca so žalobcom ukončená. Tieto skutočnosti žalovaný namietal v odpore, kde ďalej uviedol, že žalobca si uplatňuje úroky z omeškania podľa ust. § 369 ods. Obchodného zákonníka za obdobie od 30.11.2010 do 2.5.2014 a že toto obdobie poskytnutia služieb zasahuje do obdobia kedy bol zmluvný vzťah medzi účastníkmi upravený vyššie uvedenou rámcovou dohodou, kde v čl. II dohody bolo uvedené, že v prípade: „Účastníci dohody sa dohodli, že v prípade omeškania objednávateľa so zaplatením ceny za vykonanie diela v zmysle ustanovení tohto článku, je zhotoviteľ oprávnený uplatniť voči objednávateľovi úroky z omeškania dohodnuté medzi účastníkmi dohody vo výške 0,01 % denne zo sumy ceny diela za vykonanie diela so zaplatením ktorej je objednávateľ v omeškaní podľa zmluvne dohodnutých podmienok, pokiaľ sa súčasne účastníci dohody nedohodnú na predĺžení termínu splátky v riadne odôvodnených prípadoch.“ Žalovaný namietal, že po zmene právnej úpravy v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania účinnej od 1.2.2013 sa pri výpočte úrokov z omeškania prihliada v prvom rade na dohodu účastníkov záväzkového vzťahu o výške úrokov z omeškania, a teda uplatňovaná výška úrokov z omeškania, tak ako je uvedené, je vypočítaná v súlade s dohodou účastníkov o výške úrokov z omeškania. Žiadne iné skutočnosti žalovaný v odpore neuviedol. Ďalej len uviedol a dal do pozornosti súdu tú skutočnosť, že dlhodobo je v nepriaznivej finančnej situácii, ktorú nevie nijako svojvoľne ovplyvniť a zabezpečiť si tak trvalejšie vyrovnané hospodárenie, a to všetko z dôvodu, že jeho výška platobnej schopnosti a ziskovosti nezávisí od jeho subjektívnych možností a schopností, ale často krát závisí aj od vôle štátu a jeho štátnych príspevkov resp. od platobnej schopnosti jednotlivých zdravotných poisťovní, ktoré samé zápasia s vlastnými finančnými problémami.

14/ Žalobca namietanú skutočnosť, pokiaľ ide o výšku uplatňovaného úroku z omeškania upravil ešte pred vydaním platobného rozkazu po tom, čo zbral žalobu v časti o zaplatenie 7.325,23 Eur späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

15/ Súd je toho názoru, že na základe objednávok zo strany žalovaného na vypranie alebo opravu bielizne, ktoré následne poskytol žalobca žalovanému, vznikol medzi žalobcom a žalovaným zmluvný vzťah, pričom žalobca si svoju povinnosť na základe objednávky riadne a včas splnil. Žalovaný naopak po tom, čo došlo k splneniu objednávky a dodaniu

služieb, za tieto sice zaplatil, ale s omeškaním, a preto si žalobca uplatnil úroky z omeškania, na ktoré má podľa súdu nárok. Obrana žalovaného je v tomto prípade pokladaná len za účelovú v snahe oddialiť splnenie záväzku zo strany žalovaného. Rámcová dohoda z roku 2010 bola ukončená uplynutím jedného roka odo dňa jej uzavretia, a to v roku 2011. Po uplynutí tohto času nebolo preukázané, že zmluvné strany sa riadili nejakou zvyklosťou založenou práve touto rámcovou dohodou. Rámcovou dohodou ale zo strany žalovaného boli žalobcovi zasielané jednotlivé objednávky. Na základe týchto objednávok žalobca dodal žalovanému tovar a poskytol služby. V objednávkach, ani v žiadnej inej dokumentácii, ani komunikácii medzi žalobcom a žalovaným, nikdy nebol spomínaný sankčný úrok, ani jeho výška. Teda nikdy si zmluvné strany nepotvrdili, že by sa zmluvné strany mali spravovať tým, že bude požadovať žalobca úroky z omeškania v dohodnutej sadzbe na základe rámcovej zmluvy 0,01 % denne, práve naopak po ukončení tejto rámcovej zmluvy mal žalobca nárok na zákonné úroky z omeškania v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Celkovo bolo takto zo strany žalovaného vystavených šesť objednávok. Dve objednávky 64/ETN/2013 a 103/ETN/2014 boli riadne podpísané žalobcom aj žalovaným. Teda zo strany tak žalobcu, ako aj žalovaného došlo k ich akceptácii. Ďalšie objednávky boli doručené žalobcovi zo strany žalovaného s tým, že žalobca vydal žalovanému tovar a poskytol služby, považuje to za akceptáciu. Dokonca všetky tieto objednávky boli zverejnené na webovej stránke žalovaného.

16/ Žalovaný túto skutočnosť nemôže poprieť, pretože listom zo dňa 27.2.2014 označeným ako Odpoveď adresoval žalobcovi svoje stanovisko s tým, že do nadobudnutia platnosti účinnosti zmluvy s úspešným uchádzačom, ktorá bude výsledkom verejného obstarávania, si žalovaný objednal zo strany žalobcu pranie nemocničnej bielizne za podmienok uvedených v objednávke za obdobie od 1.6.2013, pričom ako je ďalej uvedené v liste, na základe výsledkov prieskumu trhu o súlade s bodom 2.2 objednávky – výkon prania bielizne, ktorá bola zaslaná žalobcovi listom č. 103/ETN/2014 zo dňa 31.5.2013, bola navrhnutá cena 0,85 Eur bez DPH za 1 kg vypranej suchej bielizne akceptovaná.

17/ Žalovaná strana namietala a navrhla súdu, aby s poukazom na ust. § 150 a ust. § 153 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) na stanovisko žalobcu zo dňa 15.5.2017, ako aj na ním predložené dôkazy neprihliadal.

18/ Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany. Preto súd s poukazom na citované ustanovenie na námietku žalovanej strany neprihliadal a dôkazy, ktoré navrhoval žalobca akceptoval.

19/ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd nemal pochybnosti o nároku žalobcu, a preto súd žalobe vyhovel tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

20/ Žalobca bol v konaní úspešný, preto žalobcovi súd priznal aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom zároveň uložil povinnosť zaplatiť tieto trovy konania žalovanému s tým, že o tejto výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením s poukazom na § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu len čo sa týka výroku o nároku na náhradu trov konania.

Podľa ust. § 356 Civilného sporového poriadku odvolanie nie je prípustné proti rozsudku b) pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takeého rozhodnutia.

Podľa § 277 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak žalovaný z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

Podľa ust. § 277 ods. 3 Civilného sporového poriadku, návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prešov, 13. decembra 2017

JUDr. Štefan Tomašovský
s a m o s u d c a

Za správnosť vyhotovenia:
Zuzana Jurašková

Okresný súd Prešov

Doložka právoplatnosti a vykonateľnosti

Rozsudok

Dátum vydania: 13.12.2017

Spisová značka: 22Cb/47/2015

IČS: 8114232166

ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8114232166.8

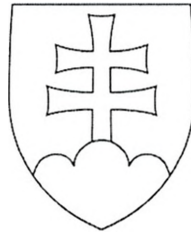
Dátum nadobudnutia právoplatnosti: 24.5.2019

Dátum nadobudnutia vykonateľnosti: 11.6.2019

Poznámka: výrok I.

Dátum vytvorenia doložky: 30.5.2019

Vytvoril: Ing. Terézia Mihaľová

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Jozefa Angeloviča, v sporovej veci žalobcu: **ZDRAVSERVIS, spol. s r.o., IČO: 36 588 148, so sídlom Mlynské Nivy 54, 821 05 Bratislava - mestská časť Ružinov**, zastúpeného JUDr. Zuzanou Majcherovou, advokátkou, so sídlom Mlynské nivy 54, 821 05 Bratislava 2. IČO: 42 133 190. proti žalovanému: **Fakultná nemocnica s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, IČO: 00 610 577, so sídlom Hollého 14, 081 81 Prešov**, zastúpenému Advokátska kancelária GOGA a spol., s.r.o., IČO: 36 863 947, so sídlom Kupeckého 4, 040 01 Košice - mestská časť Juh, o zaplatenie **29.856,92 eur s prísl.**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 22Cb/47/2015-251 z 13.12.2017, takto

r o z h o d o l:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I o uložení povinnosti žalovanému plniť žalobcovi.

R u š í rozsudok vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia **v r a c i a** vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 22.531,69 eura, ako aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur, všetko do 15 dní od

právoplatnosti tohto rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie sumy 7.325,28 eura zastavil. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa žalobným návrhom domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 29 856,92 Eur a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok vo výške 40 Eur. Uviedol, že žalobca na základe objednávok žalovaného na vypranie alebo opravu bielizne poskytol žalovanému služby prania bielizne, na základe čoho žalobca vystavil žalovanému faktúry. Žalovaný vystavené faktúry uhradil žalobcovi v omeškaní, z toho dôvodu má žalobca nárok na úroky z omeškania vo výške 29 856,92 Eur. Elektronickým podaním žalobca vzal žalobný návrh späť, a to v sume prevyšujúcej 22 531,69 Eur z dôvodu, že v pôvodnom návrhu nezohľadnil dohodu o výške úrokov z omeškania, ktorá je súčasťou rámcovej dohody o praní bielizne a súvisiacich službách zo dňa 30.10.2009 účinnnej od 30.10.2009 do 30.11.2009. Žalovaný si na základe objednávok u žalobcu objednal vypranie a opravu bielizne. Žalobca poskytol žalovanému služby prania bielizne na základe čoho žalobca vystavil žalovanému faktúry, ktoré žalovaný uhradil v omeškaní, na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške podľa Obchodného zákonníka 29 856,92 Eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca v podanej žalobe nezohľadnil dohodu o výške úrokov z omeškania, ktorá je súčasťou Rámcovej dohody o praní bielizne a súvisiacich službách zo dňa 30.9.2009, účinnnej od 30.10.2009 do 30.11.2009, žalobca upravil žalobu a podľa dojednaní zmluvných strán v zmluve v prípade omeškania odporcu ako objednávateľa služieb so zaplatením ceny je žalobca ako poskytovateľ služieb oprávnený uplatniť voči žalovanému úroky z omeškania v dohodnutej výške 0,01 % denne. Vzhľadom na túto skutočnosť vznikol žalobcovi voči žalovanému nárok na úroky z omeškania v sadzbe 0,01 % denne v období od 30.10.2009 do 30.10.2011 a nie v sadzbe zákonnej, ako si žalobca uplatnil voči žalovanému v podanej žalobe. Žalobca preto zoberal žalobu v časti o zaplatenie 7.325,23 Eur späť a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Žalovaný nepoprel skutočnosť, že by mu neboli služby prania bielizne dodané, nepoprel hodnotu dodaných služieb, ani splatnosť ceny za dodané služby, na ktorých sa zúčastnené strany dohodli. Sporná je len výška úrokov z omeškania. Žalovaný sa odvolával na uzavretú Rámcovú dohodu zo dňa 30.10.2009 o praní bielizne a súvisiacich službách, ktorá bola uzatvorená na dobu 24 mesiacov do 30.10.2011. Na základe objednávok žalovaný objednával od žalobcu služby prania, opráv bielizne na svojich pracoviskách do 31.7.2014, kedy bola spolupráca so žalobcom ukončená. Tieto skutočnosti žalovaný namietal v odpore, kde uviedol, že žalobca si uplatňuje úroky z omeškania podľa ust. § 369 Obchodného zákonníka za obdobie od 30.11.2010 do 2.5.2014 a že toto obdobie poskytnutia služieb zasahuje do obdobia kedy bol zmluvný vzťah medzi účastníkmi upravený uvedenou rámcovou dohodou, kde v čl. II dohody bolo uvedené, že v prípade: „Účastníci dohody sa dohodli, že v prípade omeškania objednávateľa so zaplatením ceny za vykonanie diela v zmysle ustanovení tohto článku, je zhotoviteľ oprávnený uplatniť voči objednávateľovi úroky z omeškania dohodnuté medzi účastníkmi dohody vo výške 0,01 % denne zo sumy ceny diela za vykonanie diela so zaplatením ktorej je objednávateľ v omeškaní podľa zmluvne dohodnutých podmienok, pokiaľ sa súčasne účastníci dohody nedohodnú na predĺžení termínu splátky v riadne odôvodnených prípadoch.“ Žalovaný namietal, že po zmene právnej úpravy v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania účinnnej od 1.2.2013 sa pri výpočte úrokov z omeškania prihlíada

v prvom rade na dohodu účastníkov záväzkového vzťahu o výške úrokov z omeškania, a teda uplatňovaná výška úrokov z omeškania, tak ako je uvedené, je vypočítaná v súlade s dohodou účastníkov o výške úrokov z omeškania. Žalobca namietanú skutočnosť, pokiaľ ide o výšku uplatňovaného úroku z omeškania upravil ešte pred vydaním platobného rozkazu po tom, čo zobrať žalobu v časti o zaplatenie 7.325,23 Eur späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Na základe objednávok zo strany žalovaného na vypranie alebo opravu bielizne, ktoré následne poskytol žalobca žalovanému, vznikol medzi žalobcom a žalovaným zmluvný vzťah, pričom žalobca si svoju povinnosť na základe objednávky riadne a včas splnil. Žalovaný naopak po tom, čo došlo k splneniu objednávky a dodaniu služieb, za tieto síce zaplatil, ale s omeškáním, preto si žalobca uplatnil úroky z omeškania, na ktoré mal nárok. Obrana žalovaného je len účelová v snahe oddialiť splnenie záväzku zo strany žalovaného. Rámcová dohoda z roku 2010 bola ukončená uplynutím jedného roka odo dňa jej uzavretia, a to v roku 2011. Po uplynutí tohto času nebolo preukázané, že zmluvné strany sa riadili nejakou zvyklosťou založenou práve touto rámcovou dohodou. Rámcovou dohodou ale zo strany žalovaného boli žalobcovi zasielané jednotlivé objednávky. Na základe týchto objednávok žalobca dodal žalovanému tovar a poskytol služby. V objednávkach, ani v žiadnej inej dokumentácii, ani komunikácii medzi žalobcom a žalovaným, nikdy nebol spomínaný sankčný úrok, ani jeho výška. Teda nikdy si zmluvné strany nepotvrdili, že by sa zmluvné strany mali spravovať tým, že bude požadovať žalobca úroky z omeškania v dohodnutej sadzbe na základe rámcovej zmluvy 0,01 % denne, práve naopak, po ukončení tejto rámcovej zmluvy mal žalobca nárok na zákonné úroky z omeškania v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Celkovo bolo zo strany žalovaného vystavených šesť objednávok. Dve objednávky 64/ETN/2013 a 103/ETN/2014 boli riadne podpísané žalobcom aj žalovaným. Teda zo strany tak žalobcu, ako aj žalovaného došlo k ich akceptácii. Ďalšie objednávky boli doručené žalobcovi zo strany žalovaného s tým, že žalobca vydal žalovanému tovar a poskytol služby. Všetky objednávky boli zverejnené na webovej stránke žalovaného. Žalovaný túto skutočnosť nemôže poprieť, pretože listom zo dňa 27.2.2014 označeným ako Odpoveď adresoval žalobcovi svoje stanovisko s tým, že do nadobudnutia platnosti účinnosti zmluvy s úspešným uchádzačom, ktorá bude výsledkom verejného obstarávania, si žalovaný objednal zo strany žalobcu pranie nemocničnej bielizne za podmienok uvedených v objednávke za obdobie od 1.6.2013, pričom ako je ďalej uvedené v liste, na základe výsledkov prieskumu trhu o súlade s bodom 2.2 objednávky - výkon prania bielizne, ktorá bola zaslaná žalobcovi listom č. 103/ETN/2014 zo dňa 31.5.2013, bola navrhnutá cena 0,85 Eur bez DPH za 1 kg vypranej suchej bielizne akceptovaná. Vzhľadom na uvedené súd nemal pochybnosti o nároku žalobcu.

3. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie zdôvodnil tým, že žalobca bol v konaní úspešný.
4. Proti rozsudku v jeho vyhovujúcej časti, ako aj voči výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

5. Namietal, že súd sa nedostatočne vysporiadal s právnym posúdením toho, že medzi žalobcom a žalovaným neexistovala platná zmluva, pretože žalovaný je zo zákona verejným obstarávateľom a na základe tejto skutočnosti zmluva musela byť zo zákona písomná a musela byť zverejnená. Keďže išlo o absolútne neplatný právny úkon, na túto skutočnosť bol povinný prihliadať súd z úradnej povinnosti. Konštatovanie, že vzťah vzniknutý medzi žalobcom a žalovaným išiel mimo rámca verejného obstarávania nemá oporu v zákone a nijako nevyvracia fakt, že zmluva medzi žalobcom a žalovaným je absolútne neplatnou zmluvou. Ak by nejaká zmluva medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená bola, je absolútne neplatnou buď pre nedodržanie písomnej formy a pre jej nezverejnenie v zmysle Občianskeho zákonníka. Nesúhlasil s odôvodnením súdu o skutočnosti, ktorá sa týkala vysporiadania sa so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného. Z tohto dôvodu je rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti nepreskúmateľný. Samotná skutočnosť, že žalovaný zaplatil časť istiny ešte neznamená, že tým uznal celý dlh v zmysle § 407 ods. 3 OZ. Žalovaný nikdy nemal vôľu uznať dlh voči žalobcovi, ktorý je predmetom tohto sporu. Žalobca si predmetnou žalobou uplatnil právo na zaplatenie úrokov z omeškania plynúcich z neskoro zaplatenej ceny za poskytnuté služby a nie právo na zaplatenie úrokov z omeškania plynúcich z neskoro vydaného bezdôvodného obohatenia. Ak chcel žalobca požadovať zaplatenie úrokov z omeškania plynúcich z neskoro vydaného bezdôvodného obohatenia, mal požadovať zmenu žaloby, pretože ide o uplatnenie iného práva. Žalobca však túto skutočnosť nijako neopravil, preto nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania plynúcich z neskoro zaplatenej ceny za poskytnuté služby prania na základe zmluvy je bezdôvodný a neopodstatnený z dôvodu, že medzi žalobcom a žalovaným neexistovala platná zmluva, ktorá by oprávnenosť tohto nároku zakladala. Žalovaný poukazoval na existenciu rámcovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným o praní bielizne a súvisiacich službách zo dňa 30.10.2009, kde v čl. II ods. 12 zmluvy bol medzi zmluvnými stranami dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,01% denne (čo predstavuje ročný úrok z omeškania vo výške 3,65 Eur). Žalobca si žalobou uplatňoval zákonný úrok z omeškania vo výške cca od 9,75% do cca 8,7% ročne, pričom argumentoval tým, že spomínaná rámcová zmluva bola uzatvorená na 24 mesiacov a teda že jej platnosť zanikla dňa 30.10.2001, preto sa na objednávky a faktúry vzniknuté po tomto období nemôže už vzťahovať. Čo sa týka tejto argumentácie žalobcu, žalovaný poukazoval na tú skutočnosť, že hoci rámcová zmluva medzi stranami už nebola platná, zmluvné strany sa stále ňou riadili a ďalej podľa nej postupovali, teda tvrdil, že medzi stranami ohľadne poskytovania služieb prania existovali obchodné zvyklosti a prax, ktoré žalovaný považoval za platné aj vo vzťahu k dohodnutej výške úrokov z omeškania, a na ktoré by mal prihliadnuť aj súd pri rozhodovaní o výške úrokov z omeškania. Medzi stranami aj po skončení platnosti rámcovej zmluvy existovala prax, zvyklosť plnenia služieb prania podľa pôvodnej rámcovej zmluvy. Z tohto dôvodu nevidí zákonný dôvod, prečo sa prax z tejto rámcovej zmluvy mala vzťahovať na iné práva a povinnosti existujúce medzi zmluvnými stranami pri plnení služieb prania, avšak nemala by sa vzťahovať už na výšku dohodnutých úrokov z omeškania. Namietal aj výrok o trovách konania, pretože súd prvej inštancie priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %, avšak ten nemal v konaní úspech 100 %, keď po podaní odporu žalobca vzal svoju žalobu v časti späť a súd konanie v časti 7.325,28 Eur zastavil. Keďže nejde o nepatrnú sumu,

nemožno vychádzať z premisy, že žalobca mal úspech 100%. Navyše súd rozhodnutie o trovách ani nijako skutkovo neodôvodnil.

6. S poukazom na uvedené žalovaný navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.
7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu konštatoval, že súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalovaného a svoje rozhodnutie riadne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.
8. Na vyjadrenie žalobcu žalovaný nereagoval.
9. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného je dôvodné len vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania.
10. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného, v odvolacom konaní bol preskúmaný len výrok napadnutého rozsudku o uložení povinnosti žalovanému plniť žalobcovi, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 7.325,28 eur, ktorý výrok odvolaním napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol, a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).
11. Vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku o uložení povinnosti žalovanému plniť žalobcovi súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie.
12. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi novými skutočnosťami a dôkazmi v zmysle § 366 CSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal, a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie i pred odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci, vo vzťahu ku ktorým odvolací súd konštatuje nasledovné.
13. Predmetom konania v predmetnej právnej veci sú úroky z omeškania za oneskorenú úhradu odplaty za riadne a včas dodané služby prania bielizne.
14. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola

uzavretá rámcová dohoda o praní bielizne a súvisiacich službách účinná od 30.10.2009 do 30.10.2011, na základe ktorej poskytoval žalobca žalovanému služby prania bielizne. Podľa článku XII bod 2 rámcovej dohody v prípade omeškania žalovaného s úhradou ceny za služby prania bielizne mal žalobca nárok na úroky z omeškania vo výške 0,01 % denne. Po ukončení účinnosti rámcovej dohody o praní bielizne dňa 30.10.2011 poskytoval žalobca žalovanému služby prania bielizne na základe jednotlivých objednávok žalovaného doručených žalobcovi, a to: objednávka 23004/2011 za obdobie od 1.11.2011 do 30.11.2011, objednávka 23014/2011 za obdobie od 1.12.2011 do 28.2.2013, objednávka 154/2013 za obdobie od 1.3.2013 do 31.3.2013, objednávka 163/2013 za obdobie od 1.4.2013 do 30.4.2013, objednávka 64/ETN/2013 za obdobie od 1.5.2013 do 31.5.2013 a objednávka 103/ETN/2014 za obdobie od 1.6.2013 do 31.7.2014. Žalovaný preukázateľne jednotlivými písomnými objednávkami objednal od žalobcu služby prania bielizne, ktoré mu boli riadne poskytnuté a uhradil ich cenu v dohodnutej výške, avšak po lehote splatnosti dohodnutej medzi žalobcom a žalovaným a uvedenej v jednotlivých faktúrach. Tieto objednávky obsahovali dohodu o výške a splatnosti ceny za služby prania bielizne, ale neobsahovali dohodu o výške úrokov z omeškania za oneskorenú úhradu odplaty za poskytnuté služby. Z tohto dôvodu, že medzi žalobcom a žalovaným nebola dohodnutá žiadna sadzba úrokov z omeškania za úhradu odplaty za služby prania bielizne v omeškaní, žalobca si voči žalovanému za oneskorenú úhradu odplaty za služby prania bielizne v období po ukončení platnosti a účinnosti rámcovej dohody o službách prania bielizne, t.j. od 1.11.2011 správne uplatnil úroky z omeškania v zákonnej sadzbe podľa Obchodného zákonníka.

15. Keďže žalovaný si u žalobcu objednal služby prania v čase, keď nebolo žalovaným ukončené verejné obstarávanie na služby prania bielizne, a teda mimo procesu verejného obstarávania za účelom riadneho zabezpečenia zdravotnej starostlivosti, nebolo nutné dodržať písomnú formu tohto právneho úkonu podľa zákona o verejnom obstarávaní tak ako tvrdí žalovaný, ani zverejnenie objednávok v centrálnom registri zmlúv. Jednotlivé objednávky a faktúry boli zverejnené na webovom sídle žalovaného. Napriek tomu písomná forma pri postupe objednávaní služieb prania bielizne bola zachovaná, nakoľko žalobca reagoval na výzvu žalovaného na predloženie cenovej ponuky písomne a žalovaný po vyhodnotení týchto cenových ponúk si u žalobcu služby prania bielizne písomne objednal.
16. Žalovaný cenu za poskytnuté služby uhradil v dohodnutej výške, avšak v omeškaní, čím uznal tento svoj záväzok aj s príslušenstvom. Podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Zo správania žalovaného - uhradenie ceny za služby (istiny) a zverejnenie objednávok ako aj faktúr na svojom webovom sídle možno usudzovať uznanie dodania služieb žalobcom, výšky odplaty za dodané služby, splatnosti (splatnosť je uvedená na objednávkach aj jednotlivých faktúrach v súlade s objednávkami) a tým aj úrokov z omeškania za oneskorenú úhradu ceny za dodané služby. Uhradením istiny v omeškaní uznal žalovaný aj nárok žalobcu na zákonné úroky z omeškania.
17. Námietku žalovaného smerujúcu k neplatnosti jednotlivých dohôd (zmlúv) na

dodávku služieb prania bielizne považuje odvolací súd za irelevantnú, nakoľko sám žalovaný inicioval dodanie služieb prania bielizne formou prieskumu najvýhodnejšej cenovej ponuky, čo vyplýva aj z listu žalovaného z 27.2.2014.

18. K námietke žalovaného smerujúcej k tomu, že žalobca si uplatňuje nárok na úroky z omeškania na základe neplatných zmlúv, a nie z titulu bezdôvodného obohatenia odvolací súd konštatuje, že žalobca si uplatňuje úroky z omeškania z titulu úhrady ceny za dodané služby prania bielizne v omeškaní, čo vyplýva z predložených listinných dôkazov, vyjadrení žalobcu a dokonca aj vyjadrení žalovaného. Žalovaný nepoprel a nijako nespochybnil vznik nároku na úroky z omeškania. Z podaní žalovaného je zrejmé, že nárok na úroky z omeškania nespochybňuje, spochybňuje len výšku úrokov z omeškania uplatňovanú žalobcom v období po 30.10.2011 v tom smere, že žalobca by mal požadovať úroky z omeškania vo výške len 0,01 % denne, tak ako v období platnosti rámcovej dohody o praní bielizne, dôvodiac údajnými obchodnými zvyklosťami.
19. K tomuto odvolací súd konštatuje, že žalobca po ukončení platnosti rámcovej dohody z 30.10.2009 neposkytoval žalovanému služby prania bielizne v dôsledku zaužívaných obchodných zvyklostí, ale v dôsledku jednotlivých samostatne uzavretých zmlúv, v ktorých boli dohodnuté podmienky dodania služieb. Žalobca so žalovaným sa nedohodli na výške úrokov z omeškania a ani dohodu o výške úrokov z omeškania z dohody z 30.10.2009 nepovažovali za ustálenú obchodnú zvyklosť. Žalobca v období po 30.10.2011 neposkytoval žalovanému služby prania bielizne stabilne na základe rámcovej dohody, ale vždy na základe nového cenového prieskumu vykonaného žalovaným pre účely služieb prania bielizne a následnej objednávky žalovaného po predložení ponuky žalobcom. V objednávkach, ani žiadnom inom dokumente nie je uvedená dohoda o výške úrokov z omeškania a strany sa nedohodli na výške úrokov z omeškania ani žiadnym iným spôsobom.
20. Vychádzajúc z uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanému plniť žalobcovi, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).
21. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.
22. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.
23. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana

(žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná.

24. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. júna 2011, sp. zn. 8 Sžo 215/2010).
25. Predmetom odvolacieho konania je aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom z odôvodnenia tohto rozhodnutia nevyplýva, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal so zavinením na zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 7.325,28 eur, teda ktorej zo sporových strán možno pričítať zavinenie na čiastočnom zastavení konania, čo má vplyv na rozhodnutie súdu v tom zmysle, či súd prizná nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, alebo ju pomerne rozdelí v zmysle § 255 ods. 1 resp. ods. 2 CSP. Takýto záver však z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva. Súd prvej inštancie neuviedol, komu pričítal zavinenie na čiastočnom zastavení konania.
26. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie sa s týmito právne a skutkovo významnými okolnosťami nevyrovnal a bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, spôsobil tým nepreskúmateľnosť rozsudku v časti výroku o trovách konania, čo je dôvodom na jeho zrušenie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP.
27. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude riadiť sa právne záväzným názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), t.j. porovnať v konaní úspech žalobcu s úspechom žalovaného v spojitosti so zavinením na čiastočnom zastavení konania, a následne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania účastníkov.
28. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).
29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo

konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustne proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods.1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto

zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V Prešove dňa 19. marca 2019

JUDr. Marek Kohút
predseda senátu, sudca spravodajca

JUDr. Jozef Angelovič
člen senátu

JUDr. Anna Hčínová
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia: Jana Ondášová